

«33 формат» шкільна газета

<https://sch33.edu.vn.ua/Gazeta.html>

ЗМІНОТВОРЦІ НАВЧАЮТЬСЯ У 8-Б КЛАСІ

Наш заклад увійшов до міжнародного рейтингу 250 зразкових шкіл
Climate Action Project Schools of Excellence!

Сьогодні я хочу розповісти про проект, у якому брав участь мій клас. “Climate action” створений для небайдужих людей. Він підносить кліматичні проблеми, зміни в рослинному та тваринному світі, що загрожують майбутньому. Саме тому ми залучилися до нього.

Зрозуміло, що просто сидіти на вебінарах та дивитися різні відео про нашу Землю - не достатньо, саме тому ми почали діяти. Перш за все, виявили різницю між погодою та кліматом. Насправді нас охопив жах, коли зрозуміли, що коїться з нашою планетою, але жахливіше було те, що це все через діяльність людей. Одразу ж вирішили посадити дерева біля нашої школи, як робили в минулому році. Спочатку багато хто не розумів, навіщо? Як ці два маленьких дерева допоможуть нашій планеті, а зараз поясню. Навіть одне деревце створює освіжаючий

ефект кондиціонера завдяки тому, що виділяє до 40 літрів води в день. Отже, коли ми дізналися про це, більше ні в кого не було питань, навіщо це робимо. Далі почали цікавитися, як з кліматичними проблемами справляються в інших країнах. Наш клас вийшов у Meet з такими країнами, як Португалія та Турція. Ми були в захваті від спілкування з ними.

Тепер я хочу підбити підсумки. “Climate action” дав нам зрозуміти всі проблеми нашої планети та не залишив байдужими до них. Я отримала багато позитивних вражень та цікавого досвіду. Дякую, Гореловій Ользі Миколаївні та Фащіліній Валерії Борисівні за можливість отримати чудовий досвід спілкування англійською мовою з учасниками проекту

Марусан Єва, 8Б клас

Читайте у випуску:

- Чотири вінницьких школи отримали міжнародну відзнаку стор.2
- 33 має таланти стор.3
- Спів може впливати на здоров'я стор. 3
- Учні молодших класів зуміли обіграти старшокласників стор. 4
- Медалі—це елемент перемог над собою стор.5
- Вітаємо переможців олімпіад стор. 5-6
- Гірка пам'ять України стор.7
- Готуємось до навчання у вишах... стор.8
- Дух пригод і високі технології стор.9
- Як пережити адаптацію легко стор.9
- Як я розумію слово “захисник” стор.10
- Архітектура—це музика... стор.11
- Ходив гарбуз по городу і завітав у 33 школу стор. 12

Більше інформації про конкурс

ТУТ

ЧОТИРИ ВІННИЦЬКИХ ШКОЛИ ОТРИМАЛИ МІЖНАРОДНУ ВІДЗНАКУ У ГАЛУЗІ КЛІМАТИЧНОЇ ОСВІТИ!

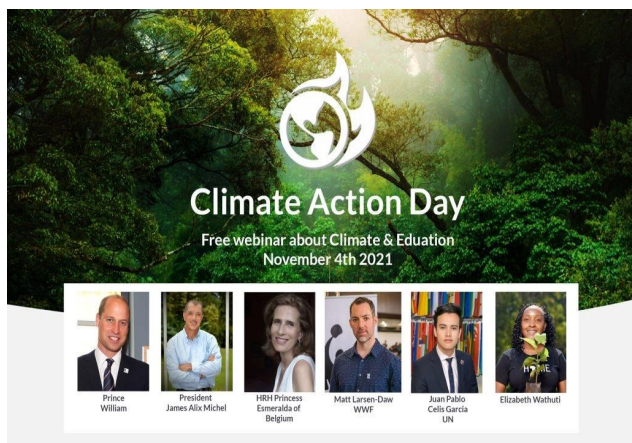
4 листопада пройшла міжнародна екологічна конференція Climate Action за участю Принца Вільяма та представників з ООН, NASA, LEGO, Cartoon Network. У режимі онлайн зустрілись освітяни та учні зі 146 країн, у тому числі з України. Наш заклад увійшов до міжнародного рейтингу 250 зразкових шкіл Climate Action Project Schools of Excellence! разом з іншими школами міста - гімназія №6 та ліцеї №7 та №17.

Завдяки інтенсивній роботі 8Б над покращенням здоров'я нашої планети, під керівництвом учителів англійської мови Горелової Ольги Миколаївни та

Фашіліної Валерії Борисівни, ми здобули перемогу в глобальному освітньому проєкті Climate Action Project.

Активні змінотворці школи брали участь у глобальному висаджуванні дерев, вивчали причини зміни клімату, її наслідки, шляхи їх вирішення та визначали різницю між погодою та кліматом. Учасники проєкту мали цікаві та насичені онлайн-зустрічі зі школами Португалії та Туреччини, обмінюючись думками щодо розв'язання екологічних проблем, пов'язаних зі зміною клімату.

Горелова О.М., учитель англійської мови

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ЕКОЛОГІЧНИЙ ХАКАТОН

19 жовтня я та учениця 9Б класу Капуценко Валерія взяли участь у першому етапі фіналу Всеукраїнського екологічного Хакатону «X REALITY ECOLOGICAL HACK-2021».

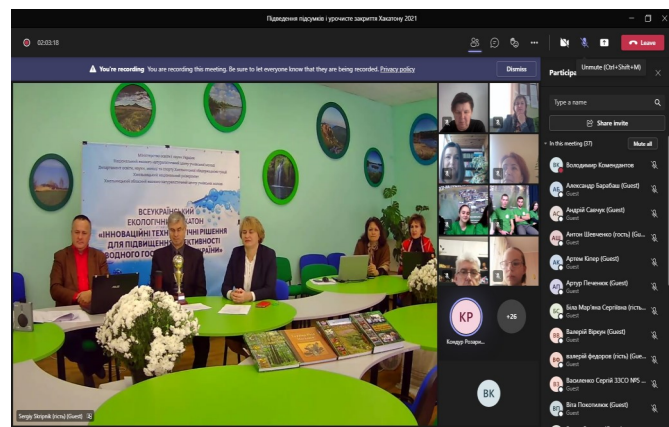
Це екологічний конкурс, у якому мали змогу взяти участь учні шкіл та інших навчальних закладів по всій Україні. Головна мета конкурсу: дослідити або навіть створити способи

очищення води. Загалом фінал тривав три дні. Першого дня учасники презентували свої проєкти, другого презентували командні роботи й третього було оголошено переможців. Протягом цього часу мали змогу попрацювати в командах з учасниками з різних міст, створюючи проєкти на різні теми. Також, кожен фіналіст отримав приз і зайняв переможне місце. Ми з Валерією розділили друге й третє місце.

Я переконана, що участь у такому конкурсі, це неймовірний досвід та, насамперед, можливість проявити себе.

Щодо самого Хакатону, це чудовий конкурс, який, у першу чергу, потрібен нам зараз, коли екологічна ситуація з кожним днем погіршується, тому нові проєкти по очищенню води та майбутні екологи, це саме те, що нам потрібне і Хакатон, у свою чергу, нам допомагає із цим.

У конкурсі брали участь учні дев'ятих - десятих класів, які своїми проєктами очищення води вражали навіть журі. Спостерігаючи за учасниками під час усіх етапів і ознайомившись з їхніми проєктами, можу сказати, що в Україні є екологічно чисте майбутнє!

Хакатон допоміг дізнатися багато нового у сфері екології, біології та хімії, а також подарував мені нових друзів по всій Україні, тому я вдячна за можливість стати учасником і рекомендую спробувати свої сили в конкурсі тим, хто має ідеї щодо збереження навколишнього середовища та зацікавлений у своєму майбутньому та майбутньому його нащадків.

Горішна Дар'я, 10А клас

СЛОВНИК РОЗУМНИКА

Хакатон (англ. hackathon, від hack та marathon — марафон) — захід, під час якого різні спеціалісти інтенсивно й згуртовано разом працюють над розв'язанням якоїсь проблеми або створенням нового додатку чи сервісу. Зазвичай хакатони тривають від одного дня до

тижня. Деякі хакатони призначені для освітніх або соціальних цілей, але часто задачею хакатона є створення повноцінного програмного забезпечення. Переможці отримують винагороди та необхідну підтримку під час доопрацювання та запуску свого проєкту.

33 має таланти

творчих досягненнях. Пояснити, як і чому вони з'являються у певної людини, – наука не може.

Без праці над собою талант не може існувати. У людини є здібності, які постійно треба вдосконалювати. Якщо цього не робити, здібності зникають. Талант проявляється в самій діяльності. Не розпочавши робити щось, не можна оцінити: є дарування чи ні? Здібність і лень – несумісні речі. Ледаща людина, навіть найталановитіша, нічого не досягне. Маємо вміти вчитися та розвивати найкращі якості, нахили, цікавитися новинками, розширювати коло інтересів.

Проте, є деякі люди, які читаючи ці рядки, подумали, що вони безталанні, адже не займаються справою, яка робить їх особливими. Нісенітниця! Кожна людина має талант!, свою унікальність, свою родзинку! Мабуть, ви ще не знайшли своє покликання, справу свого життя, те, що буде робити вас щасливим, окриляти та надихати. Не опускайте руки! Не здавайтеся! Шукайте себе та працюйте над собою. І рано чи пізно обов'язково проявите

себе в чомусь та зрозумієте, до чого здібні, що можете робити краще - і це вам подобається, «ближче лежить душа».

Р. Нещодавно в школі проходив конкурс «Юні таланти» серед учнів 5-х класів. Виявилось, що є багато обдарованих дітей. Свої здібності в танцях, музиці, гімнастиці тощо вони вдосконалюють, займаючись у різноманітних гуртках.

Ковальчук Олена, 10А клас

Є одна унікальна особливість кожної людини, яка відрізняє нас від інших, яку не можливо купити, продати чи присвоїти, адже вона дарована нам з самого дитинства. Думаю ви вже зрозуміли про що піде мова, чи не так?

Це талант людини, який живе у нашому тілі не маючи певного розташування як серце, легені, мозок. Мабуть він знаходиться в наших думках та душі. Тлумачний словник поняття «талант» трактує так - це найвищий рівень розвитку здібностей, які виявляються у

СПІВ МОЖЕ ВПЛИВАТИ НА ЗДОРОВ'Я

Перш ніж дитина зможе захоплюватися кольором або формою, вона насолоджується звуком. І якщо є, будь-яке мистецтво, яке може потішити старих, дітей, молодих - так це музика.

Роздумів про те, чи віддавати дитину на навчання до музичної школи, чи ні в мамі Гуменюк Насті не було. Дівчинка з 5 років займається музикою. Сьогодні вона успішна учениця музичної школи по класу фортепіано, а також відвідує міську школу мистецтв «Вишенька», відділення «Хоровий спів». «Займатися вокалом мені дуже подобається, - розповідає про себе Настя, уроки вокалу надають можливість повністю розкрити мій талант. Під час співу розвиваю свій голос, учусь передавати емоції, висловивши їх у формі мелодійних звуків. Пісня «Не твоя війна» (океан Ельзи), підходить під мій вокал, вона чуттєва, з глибоким змістом. Разом з Семеновою Клавдією Семенівною я підготувала цю пісню для участі в конкурсі «Сурми звияги» й зайняла III місце.

Багато людей музику, а особливо спів, сприймають як джерело розваги й проведення часу. Але це не так, вважає Настя, спів може впливати на здоров'я людей, відбувається це завдяки присутнім у співі частотам і вібраціям. Вони можуть покращувати імунітет, але

Гуменюк Настя 8Б клас

при цьому співати треба правильно й чисто. А також музика є добрим помічником у навчанні. Треба тільки з'ясувати, яка саме музика вам потрібна - класична чи поп-музика. Разом з Настею ми розшукали інформацію, яка підтверджує правоту дівчини. Це дослідження доктора Емми Грей, психолога з Британської асоціації психотерапевтів.

Розмову записала Лук'янченко Т.Ю.

Аргументи, факти

Поп-музика активізує пам'ять і прискорює опрацювання нової інформації. Проведені спостереження показали, що емоційні пісні, наприклад, Джастіна Тімберлейка і Кеті Перрі викликають у слухачів душевне хвилювання, яке позитивно впливає на здатність вивчати іноземну мову та проявляти себе в різних видах мистецтва.

Студенти, які під час підготовки до іспиту з математики прослухали класичну музику. Під час складання іспиту показують кращий на 12% результат, ніж ті, хто її не чув. Психолог Емма Грей пояснює цей факт тим, що різні стилі музики впливають на різні ділянки головного мозку, тому класика потрібна для точних наук, а поп-музика — для гуманітарних.

УЧНІ МОЛОДШИХ КЛАСІВ зуміли обіграти СТАРШОКЛАСНИКІВ

26 жовтня 2021 року учні 5-10 класів взяли участь у першому етапі конкурсу «Що? Де? Коли?»

Це інтелектуальний конкурс, суть якого полягає у відповіді на запитання. Участь брали команди із вінницьких шкіл та ліцеїв. Усього було запропоновано 30 питань, які оголошувалися на зал для усіх команд. Для надання відповіді всього хвилина. Наша команда, яка складалася з учнів 10 та 9 класу, зайняла 5 місце. За правилами, команди, які увійшли у вісімку, продовжують гру наступного дня у другому турі. Умови гри зміню-

ються, гравців у команді стає менше, четверо гравців із двох команд змагаються між собою, відповідаючи на питання заданої теми. На жаль, наша команда не пройшла далі на цьому етапі, але ми гідно себе показали.

Насправді, конкурс дійсно цікавий, він змушує працювати мозок на всі 100%. Такий вид змагань між дітьми заохочує до пізнання нової цікавої інформації та розвитку. Тому, дя-

куємо організаторам «Що? Де? Коли?» за проведення цього конкурсу вже котрий рік і сподіваємося на перемогу наступного року!

Молодша команда з 5-6 класів також мала змогу змагатися у своїй віковій категорії й здобула перемогу, друге місце серед команд молодшої групи. Пишаємося нашими маленькими всезнайками. Про складність питань, гру в команді та інше я запитала у гравців.

Горішна Дар'я, 10А клас

Кононюк Настя, 6Г клас

Мені було дуже цікаво. Питання більш закручені ніж складні, на логіку, тому прислухались до кожної запропонованої відповіді. З хлопцями грати у команді комфортніше чим з дівчатами. Дівчата частенько панікують, а хлопці ні. Думаю наступного разу треба бути уважнішими.

Ліцов Дмитро, 5Д клас

Ігри такого плану мені подобаються. Вони надають можливість показати свої знання. До турніру спеціально не готувався, бо енциклопедії не люблю читати. «Гаррі Поттер» - моя улюблена книжка

Огороднійчук Ігор, 5Д клас

Хвилювався, коли на 30 запитань усього 8 правильних відповідей зуміли дати. Питання були складні, але мені подобаються інтелектуальні ігри. Планую ще грати далі.

Шлячук Віталій, 5Д клас

Я впевнений у своїх знаннях, тому не хвилювався. Добре навчаюсь, завжди уважний та зосереджений під час уроків у школі, це мені й дає впевненість у своїх знаннях. Інтелектуальні ігри подобаються, буду грати далі.

Гутін Нікіта, 6Г клас

Було дуже цікаво. Хвилювання не було, бо я частенько буваю у цьому закладі. Питання складні і не дуже, одним словом різні.

Більше інформації

[ТУТ](#)

Цікавинка

«Що? Де? Коли?» — інтелектуальна гра, популярна на теренах колишнього СРСР, та у країнах зі значними російськомовними спільнотами (Ізраїль, Німеччина, США).

Її придумав у 1975 р. телеведучий Володимир Ворошилов. Ігрова команда із шести осіб повинна відповісти на питання, на обдумування та обговорення якого дають одну хвилину. Питання намагаються скласти такими, щоб дати відповідь на них можна було використавши звичайні, загальні знання та застосувавши логіку.

МЕДАЛІ - ЦЕ ЕЛЕМЕНТ ПЕРЕМОГ НАД СОБОЮ

Ця дівчинка дуже відрізняється від своїх однолітків. Вона струнка, висока, обличчя спокійне та замріяне. А головне - вона тримає спину рівно й трохи граційно.

«За всі три роки навчання Мороз Аріні, учениці 3Б класу, я ніколи не робила зауваження з приводу її осанки - розповідає класний керівник Березнюк Тетяна Іванівна. Тримати спину вона почала вчитися ще з 3 років, коли її мама відвела до студії танців, у якій дівчинка займається і сьогодні. Аріна - старанна учениця, завжди до уроків готова. Ма-

ючи такі фізичні навантаження, завдяки піклуванню та контролю з боку мами, дівчинка встигає не тільки займатися танцями, але й відвідувати художню студію, де вчиться малювати».

На питання, що більше подобається - малювати чи танцювати. Аріна вибирає танці. Малювати для неї - це просто, а ось навантаження на м'язи, фізичні вправи - це якась магія, яка перетворює тіло на вмілого еквілібриста, який за допомогою рухів та музики розповідає про почуття, смуток, радість. Для цього Аріна додатково бере ще уроки акробатики. На біль у м'язах

навчилася не звертати уваги. З фізичною втомою бореться теж за чітким графіком: 30 хвилин працює, 30 хвилин відпочиває. Найбільше любить, коли вони разом з мамою увечері по черзі читають книжки. До перемог у конкурсах ставиться спокійно, вважає що медалі - це елемент її перемог над собою.

Розмову записала Лук'янченко Т.Ю.

Мороз Аріна, 3Б клас

Вітаємо переможців олімпіад

Сучасна школа — це простір, де дитина набуває певних знань, умінь та навичок й уможливорює реалізацію себе як особистості. Особливе місце в цьому належить учнівським олімпіадам, які допомагають школярам повірити в себе та зміцнити свій соціальний статус. Цьому передують копітка наполеглива щоденна праця учня й учителя. Про підготовку до олімпіади, свої хвилювання розповіли нашим кореспондентам переможці міського етапу олімпіад.

Березнюк Дмитро, 6В клас

III місце. Олімпіада з математики

Мені цікава наука математика. Подобається вирішувати задачі різної складності. До олімпіади готувався ретельно: виконував додаткові завдання повторював теми з підручника, слухав уважно пояснення вчительки математики Бушинської Валентини Петрівни. Завдання на олімпіаді були складні. Я не справився з 2 задачами. Я то їх вирішив але з'ясувалося що неправильно.

Антоненко Олександра, 6А клас.

III місце. Олімпіада з математики

Я з дитинства люблю математичні ігри, вирішувати задачки різної складності, а також логічні завдання. Для деяких моїх однокласників математика - складний предмет. А я розумію і люблю його. Подобається, як викладає цей предмет вчителька Надибська Юлія Валеріївна яка і готувала мене до олімпіади. Завдання були складні але я змогла справитися. Тільки останню задачку не зуміла розв'язати. І це трохи засмучує.

Клембовський Кіріл, 9А

I місце. Олімпіада з правознавства

До олімпіади готувався разом з вчителем правознавства ретельно. Були додаткові теми, завдання які підготувала Мишакова Лариса Миколаївна. Взагалі цей предмет для мене не дуже цікавий. Я люблю фізику, географію, математику. Але в процесі підготовки зрозумів, що правознавство насправді не тільки цікавий але й корисний предмет. Я був упевнений у своїх знаннях, тому перемога не здивувала. Якщо є бажання, не треба боятися брати участь у олімпіадах та інших конкурсах. У процесі підготовки можна відкрити для себе багато нового та цікавого.

Далі...

Вітаємо переможців олімпіад

Вегера Ангеліна, 9А клас

III місце. Олімпіада з англійської мови

Я вивчаю поглиблено англійську мову з 2-го класу. Погодилась взяти участь, тому що маю певні знання з цього предмета. Це дає можливість не хвилюватись і спокійно виконувати завдання. Участь в олімпіаді для мене - це перевірка на стресостійкість, а також отримання цінного досвіду. При підготовці відкрила для себе багато нових нюансів, якими залюбки поділилась зі мною вчитель англійської мови Криклива Олена Володимирівна. Раджу своїм однокласникам брати участь в олімпіадах для отримання досвіду та перевірки своїх можливостей. Головне, не налаштовуватися на перемогу. Переоцінка своїх знань може викликати небажання вчитися і боязнь труднощів. Треба пам'ятати, що перемога неможлива без поразки.

Гончарук Максим, 9А клас

II місце. Олімпіада з правознавства

Правознавство – корисний та цікавий предмет. Я вважаю, що знання з правознавства в житті можуть знадобитися. Треба знати свої права та розуміти відповідальність за скоєні вчинки. До олімпіади готувалися з Ларисою Миколаївною Мишаковою, використовуючи спеціальну літературу, вивчали нові теми, виконували завдання. Не хвилювався зовсім, було відчуття, що справлюся, бо маю гарні знання з предмета. Давав розгорнуті відповіді. Участь в олімпіаді – це гарний досвід та можливість перевірити свої знання і вміння.

Богач Вероніка, 8В клас

II місце. Олімпіада з англійської мови

Англійська мова - це моє хобі, яким я захоплююся з дитинства. Сьогодні це невід'ємна частина мого життя. Люблю читати детективи Агати Крісті та інших авторів в оригіналі. Перед олімпіадою я неодноразово тренувала свої здібності в різних завданнях, таких як читання та аудіювання. На підготовку витратила приблизно 2 тижні. Дуже хвилювалася, але підтримка вчительки Богач Світлани Михайлівни та однокласників дала можливість почувати себе впевнено.

Олімпіада — це конкурс, у якому переможцями стають найсильніші, а інші учасники збагачуються новими знаннями і здобувають необхідний досвід. Без системної роботи на уроці й після уроків велика перемога в олімпіаді неможлива. Олімпіада — це позакласна форма навчання, яка потрібна дітям як шлях до самовираження, до розвитку.

Успіх у навчанні — це єдине джерело внутрішніх сил учня, що народжує енергію для подолання труднощів і бажання вчитися. Учителю потрібно формувати в учнях віру в успіх, а учні мають вірити, що успіх завжди можливий.

Савчук Настя, 8В клас, Сполітак Ангеліна, 11А клас

Всеукраїнська акція "Запали свічку"

Тема голодомору 1932—1933 рр., незважаючи на тисячі наукових праць, які побачили світ за останні роки, продовжує залишатись однією з найактуальніших в українській історичній науці. Тому кожна публікація, що базується на нових архівних документах, є подією, адже вона проливає світло на нові, ще невідані сторінки цієї трагедії. Не менш важливими є й спогади свідків про ті події. Жива історія завжди приваблює своїм розумінням. Ми щиро вдячні нашим учням за небайдужість та активну життєву позицію, а бабусям бажаємо міцного здоров'я та довголіття.

Кожного року в четверту суботу листопада о 16.00 год. оголошується загальнонаціональна хвилина мовчання, після чого по всій Україні відбувається акція «Запали свічку», у рамках якої всі охочі несуть свічки до пам'ятників жертвам. В акції можна взяти участь, запаливши свічку у своєму вікні. Приєднуйтесь.

Кіслова Валентина Анатоліївна, вчитель історії

Гірка пам'ять України

День пам'яті жертв голодоморів — щорічний національний пам'ятний день в Україні, що припадає на четверту суботу листопада.

Україна в 1932-1933 роках пережила страшну трагедію – Голодомор, який забрав мільйони людських життів. Сьогодні є немало книг, написаних на основі розповідей очевидців, збереглися архівні документи, які засвідчують цю трагедію. На Поділлі кожній родині є щось розповісти про ті часи.

Я вирішила розпитати свою бабусю про те як її родина рятувалась від голоду.

Мою прапрабабусю звали Марина, у неї було п'ятеро дітей, чоловік загинув під час роботи на гірських розробках, де на нього впав камінь. Сім'я моєї прабабусі Ніни жила в маленькій хатинці під соломою. У селі Юрківці Могилів Подільський район. Батько Біжан Степан Петрович працював на гірських розробках, мати Марина займалася хатньою роботою та виховувала п'ятеро дітей. Свою хатинку вони ділили ще з однією сім'єю через стінку. Під час Голодомору, щоб вижити, міняли свої речі (хустинки, веретки, взуття тощо) на харчі. Для цього

йшли на кордон з Молдовою. Саме там у деяких людей можна було поміняти одяг на крупи та малай (хліб). Коли все взуття було продане, ноги замотували у ганчірки, з одягу залишали одну кофтинку та штанці. Найбагатшою сім'єю була та, яка мала корову, а таких не дуже було багато на селі. У нашій родині переповідають одну історію. Коли прабабуса Марина ходила міняти одяг на їжу, у неї з собою ще було п'ять копійок, на які в магазині вона купила малай. Крупи, які виміняла, були сховані у мішечку. Купивши хліб, прабабуса пішла додому, бо її чекали голодні діти. І тільки вдо-

ма зрозуміла, що в неї викрали крупи, зробивши у мішечку дірку. Поділивши малай на всіх, вона гірко плакала, розуміючи, що крім цього хліба у них нічого нема їсти. Від голоду рятувалися, як могли: старші діти збирали почорнілі гриби, шукали в ріллі замерзлу картоплю, яку потім варили. Ходили на Дністер, де руками ловили ракушки та з цих скойок варили суп. Кожного дня людей ставало все менше й менше. Інколи діти запитували в батьків, куди поділися їхні друзі. Батьки без сліз не могли пояснити малечі, що їх друзів більше нема.

Біжан Марина—прапрабабуса

Зліва: Тетяна, прабабуса Ніна Степанівна, Марина Біжан з Євгеном на руках, Ганна, Петро

Біжан Степан Петрович –прапрадідусь

У родині моєї подруги Олександри Штельмах своя сумна історія про ті часи. Сім'я прабабусі Зіни у ті роки проживала в селі Сулківка Хмельницький район і складалась з сімох дітей. Двоє хлопців загинуло у віці 3 і 5 років від голоду. Батьки Максимчук Євгенія Іллічна та Максимчук Федір Дмитрович рятували своїх дітей від голоду, як могли. Варили суп з лободи, насіння трав терли в макітрі, заливали окропом та їли. Цю їжу називали «похльобкою». Не було грошей, щоб купити одяг і взуття. Хати стояли холодними, не було чим топоти.

Кожного дня по селу їздила підвода з робітниками, які заходили до хати й виносили мертвих людей, клали на підводу та вивозили на цвинтар, де всіх померлих скидали в одну велику яму. Найбільше людей помирало зимою, улітку можна було їсти ягоди й коріння, трави. На жаль, бували випадки отруєння від такої їжі. У людей від-

бирали всі залишки зерна, круп. Мешканці села повинні були ходити працювати на колгоспні поля, жати пшеницю та жито.

Під час другої Світової війни сестер прабабусі фашисти вивезли до Німеччини на

Савалюк Зіна – друга зправа – прабабуса Олександри. Максимчук Євгенія Іллічна, Федір Дмитрович прапрабабуса і прапрадідусь

примусові роботи. Дівчата працювали по 18-20 годин на добу, за свою працю отримували 100г хліба і похльобку. Сестрам вдалося втекти, добирались вони пішки, інколи на товарних потягах їхали на даху. Було страшно й важко, але це був їхній шанс на порятунок.

Сьогодні нам, сучасним дітям, важко уявити ті події. Коли на виховній годині або на уроках історії розповідали про голодомор в Україні, мені здавалося, що це відбувалось з іншими людьми і ніяк не стосується моєї родини. А виявилось, що кожна родина на Поділлі має свою історію в часи Голодомору України. Я би хотіла, щоб мої однокласники записали ці розповіді з вуст поки ще живих свідків тих часів, їхніх прабабусь, бабусь. Їхні розповіді вражають!. Дякую своїм батькам за підтримку в написанні цієї статті.

Савчук Настя, 8В клас

ГОТУЄМОСЬ ДО НАВЧАННЯ У ВИШАХ ЗІ ШКОЛИ

17 листопада – всеукраїнський день студента.

Вовіки-віків студенти – це люди, які не падають духом, навіть, якщо здорова їжа – це мрія, сон – загадковий звір, якого ніхто не бачив, а сесія ближче, ніж здається. У тих, хто не був студентом, завжди створюється враження, що студентське життя – це суцільні лекції, семінари та сесії. Але насправді студентство – це особливий світ, коли люди дорослішають, стають кращими і відповідальнішими. Час пригод, нових почуттів і жадібної спраги до знань. Про те, як воно бути студентом сьогодні, ми розпитали учнів - школи, які у цьому році ними стали

Лашко Дмитро, Донецький національний університет імені Василя Стуса, факультет історії та міжнародних відносин

Бути студентом важко, тому що на тобі повна відповідальність за свої вчинки, але дуже цікаво, адже ми кожного дня отримуємо нові знання, заводимо нові відносини, беремо активну участь у житті нашого університету і це дійсно приносить задоволення. Навчання в школі дуже відрізняється університетського. Якщо ми в школі могли собі дозволити прогуляти уроки, не виконувати домашнє завдання, то в університеті такого в принципі не може

Зліва перший: Діма Лашко

бути. Також у школі ми вчили загальні предмети, то у вузі вузькопрофільні предмети, які нам пригодяться в подальшій професії. Наприклад, у школі на уроках історії вивчали поверхнево іс-

торичну хронологію подій. А в університеті більш детально вивчаємо, аналізуємо події, факти. На мою думку, чи потрібно готуватись до навчання у вузі ще у школі, з твердістю можна сказати, що так, адже соціальні відносини та базові поняття, які викладаються в школі дуже знадобляться при написанні чи то семінарських занять, чи то практичних, чи то рефератів. На закінчення, можу сказати, що в університеті можеш повноцінно відкрити себе, як особистість, і перед тобою відкривається багато можливостей, які ми в змозі використати.

Дручинська Юлія, Вінницький державний педагогічний університет імені М. Коцюбинського, факультет іноземних мов.

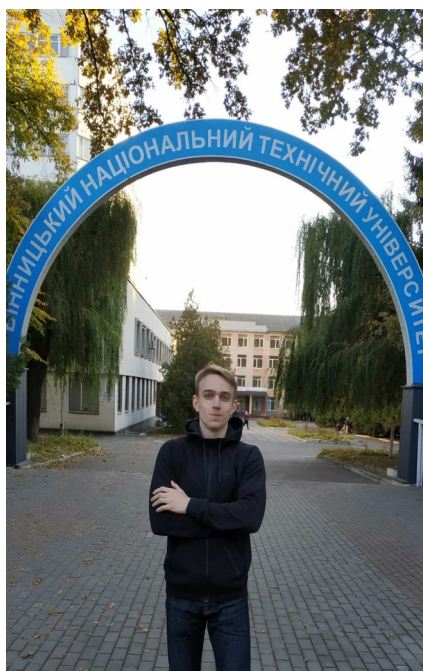
З перших днів, як стала студенткою, у моєму житті з'явилося багато нових позитивних моментів. Це нове місце навчання з його викладачами, новими друзями, одногрупниками. Цікава форма доведення викладачами фахових предметів, основаних на діалогах. Пров-

чившись небагато, я можу сказати, що навчання у вищому навчальному закладі відрізняється від шкільного. Насамперед потрібно постійно працювати самостійно з використанням матеріалів лекцій та літератури, бути студентом - це один крок у дорослий світ. Якщо учні школи мають бажання вступати до вищих навчальних закладів, їм потрібно привчати себе до самостійності. Без самостійності та наполегливості результату не буде.

Андрейчук Віка, Вінницький фаховий коледж будівництва, архітектури та дизайну КНУБА

Студентом бути дуже цікаво, це нові емоції у житті, нові друзі, нові предмети, які захоплюють. Важче вчитись, але через те, що береш відповідальність у навчанні тільки на себе, тому що в школі допомагають вчителі. Навчання не дуже відрізняється. До вузу треба готуватися морально, бути готовим до змін.

Денис Куксін, Вінницький національний технічний університет, спеціальність інженер програмного забезпечення

Бути студентом – це класно. Про свою майбутню професію я мріяв ще зі школи. До вступу у вуз готувався ретельно. Займався програмуванням, брав участь у конкурсах, багато читав спеціальної літератури. І ось нарешті моя мрія збулася. Тепер усе залежить від мене й моєї наполегливості.

Цікаво
знати

Студент - учень вищого, у деяких країнах і середнього навчального закладу.

У Стародавньому Римі й у середньовіччі студентами називали будь-яких осіб, зайнятих процесом пізнання. З організацією в XII ст. університетів термін «студент» став уживатися для означення тих, хто навчається у цих закладах.

Дух пригод і високі технології в одному флаконі

Мотузковий парк - це ретельно продумані й ефективно працюючі комплекси з надійною страховкою,

вивіреном дизайном і чіткою логістикою.

Пережити незабутні миті, спробувати себе на міцність, провести день активно й цікаво можна в мотузковому парку серед природи, який знаходиться у парку «Дружби народів» на березі Вишенського озера.

Наш клас разом з класним керівником вирішили, що день здоров'я, ми проведемо в мотузковому парку, долаючи перешкоди та перевіряючи себе на витривалість. Спочатку працівники комплексу з нами провели інструктаж, який є обов'язковим, потім на кожного вдягну-

ли засоби безпеки-і ми відчули себе справжніми альпіністами. Тільки замість крутої гори нас чекали 4 траси різного рівня складності, загальна протяжність яких – 350 метрів.

Сходження розпочалося! Можу сказати, що воно було складним, майже усім було страшно, деякі навіть кричали, хтось просто заляк і не зумів зробити жодного кроку (таким інструктори допомагали спуститися).

І це не дивно, на висоті 10 метрів від зе-

млі долати різні перешкоди не так вже й легко. На 3-му маршруті мені теж було боязно, не могла зрушити з місця. Підтримка друзів допомогла впоратись зі страхом, і я успішно пройшла маршрут. Думаю, що такі випробування формують характер, вчать не боятися труднощів і дають можливість перевірити себе на міцність і витривалість. Загалом усі учні нашого класу зуміли подолати перешкоди на своїх маршрутах.

Це був найкращий день, який подарував нам незабутні враження. Обов'язково завітайте до мотузкового парку. Випробувати свої сили може кожен від 2 до 100 років.

Воловик Олександра, 7Б клас,

Мохнатюк Софія, 7Б клас

Як пережити адаптацію легко

Адаптуватися в 5 класі не легко, адже з'явилися нові предмети та нові вчителі. У початковій школі практично всі предмети нам викладала одна вчителька, до якої ми звикли. Треба трохи часу аби вчитель звик до нас а ми до нього. Щодо нових предметів, таких як «Історія України», «Природознавство. Твої фізичні відкриття» багато чого залишається незрозумілим. Я докладаю багато зусиль, аби матеріал був вивчений та засвоєний. Загалом у середній школі цікавіше. У класі є нові учні, кожного дня ми пізнаємо корисну інформацію, беремо участь у цікавих заходах.

Мені найбільше подобаються предмети «Природознавство. Моя планета Земля», «Навчаємося разом», «Фізична культура», «Технології». Я думаю що з часом ми звикнемо до такої кількості предметів та нових вчителів.

Швидкість адаптування до нового – це індивідуальна якість кожного з нас. У деяких це виходить легко, а комусь важко сприймати навіть перестановку уроків, чи заміну вчителя. Мені цікаво, як пережили цю проблему інші.

Грибанова Влада, 5А клас.

У кожної людини в житті є етапи які вона долає поступово дорослішаючи. Одним із них є перехід з молодшої до середньої школи. Як би сумно не було розставатися з першою вчителькою яка навчала нас 4 роки та все ж це необхідно. Кожен учень нашої школи через це проходить. Період адаптації був і в мене. У 5 класі на мене і моїх однокласників чекало багато нового: предмети, класний керівник. Декого з нас ці нововведення трохи лякали, але згодом розумієш, що не все так страшно, як здавалося. Хочу поділитися своїми секретами як пережити адаптацію легко та без проблем:

- Не бійся запитувати у вчителя про все, що не зрозуміло. Вчителі люблять, коли їм ставлять запитання.

- Не сердься, якщо вчитель читає «моралі». Така вже в нього робота. «Вчительський повчальний тон» - це вже звичка.

- Учителі трапляються різні. Причину страху до вчителя шукай в нелюбові до предмету. Вияви зацікавленість, проси допомоги у вчителя.

- Учитель робить зауваження, терпляче вислухай його. Якщо з чимось не погоджуєшся, спробуй це спокійно довести.

- Не розраховуй, що вчитель буде вирішувати всі твої проблеми, особливо з однокласниками. Прислухайся до мудрих порад.

З часом звикаєш до вимогливості вчителів, великого об'єму матеріалу для вивчення. Головне зрозуміти що вчитель твій союзник готовий допомогти якщо ти старанно працюєш на уроках та вдома. Не хвилюйся все буде добре. Навчайся сумлінно, проживай кожен мить життя з радістю. Шукай спільну мову.

Матола Аліна, 8А клас

ЯК Я РОЗУМІЮ СЛОВО «ЗАХИСНИК»

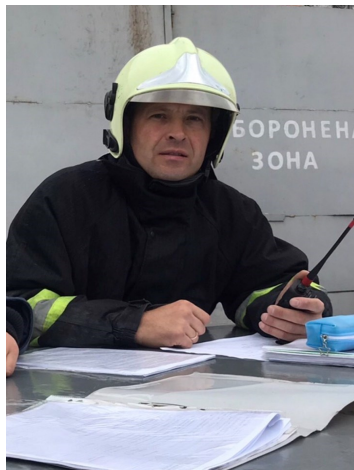
14 жовтня, День захисника України — відносно нова для нашого суспільства визначна дата, що відзначається президентським указом з 2014 року. Напередодні цього дня тривають суперечки, особливо, серед батьків, чи варто вітати хлопчиків у школах і дарувати їм символічні цукерки. Якщо про дітей не йдеться, то сперечаються, чи відносити це свято до розряду "чоловічих".

Я вирішила розібратися з образом захисника та його свята. До речі, на рахунок «чоловіче свято чи ні» Верховна рада перейменувала свято на «День захисників і захисниць України» у 2021 році. Тепер це загальне свято всіх, хто захищає Україну незалежно від статі.

Савчук Леся Миколаївна

Для моєї мами «захисник» - це людина яка захищає державу, оборону людей від замаху чи удару, ворожих, небезпечних дій. Дякуючи захисникам, ми можемо не хвилюватися за своє майбутнє.

Савчук Сергій Анатолійович

Тато вважає що захисник – це не тільки людина, яка захищає країну. «Захисниками можуть бути також люди, які рятують життя іншим. Це лікарі, пожежники, волонтери. Кожна людина, яка потрапила в складну ситуацію з якої сама не може справитись, потребує допомоги. Якщо однокласник став на ваш захист у класі, його теж можна вважати захисником. Він уберіг вас від подальших знущань.»

Щодо до наших учнів, то відповіді були різні, хтось відмовчувався, а хтось вніс інше забарвлення в значення цього слова.

ПИТАННЯ
ВІДПОВІДЬ

Олексієнко Максим, 6Г

Це людина, яка не байдуже ставить до навколишнього світу, захищає тварин, дерева від знищення.

Павлюк Віка, 6Г

Це той, хто захищає людину словами або діями

Єрофєєва Кіра, 7А

Це той, хто захищає всіх. Захисник дбає про сім'ю, друзів, він милосердний. Уміє розпізнавати злочини й визначати міру покарання від суворого до виховної бесіди.

Пілат Валерій, 6Б клас

Дівчата теж можуть бути захисниками. Вони гарно вміють допомагати та тримати оборону. Загалом захисник – це той хто захищає планету або державу.

Пугач Данііл, 6Б клас

Захисник – це той, хто зі зброєю в руках захищає свою державу.

Свято на державному рівні почали відзначати тільки з 2014 року, проте воно зберігає в собі історію багатьох століть. Дату 14 жовтня було обрано не випадково, адже саме цього дня відзначається велике православне свято – Покрова Пресвятої Богородиці та День українського козацтва. Пресвята Богородиця вважалася заступницею українських козаків, надавала їм наснаги та сил у боротьбі. Українське козацтво завжди було і залишається символом мужності, незламності національного характеру, непохитності віри і духу. Також, саме цього дня відзначається і створення Української повстанської армії. Це свято зберігає багаті та славні традиції українського народу, уособлює мужність і героїзм оборонців та визволителів рідної землі. День захисників і захисниць України уособлює наші незмінні цінності: любов до Батьківщини, готовність захищати свою країну, відстоювати її інтереси.

Як відмічати свято? У День захисника України пропонуємо вшановувати сучасних захисників України та героїв різних епох нашої історії. Це день, коли необхідно згадати загиблих вояків і подякувати всім громадянам, які присвятили життя захисту Української держави та пам'ятати, що Захисники України — це ми. Кожен з нас захищає Україну на абсолютно різних напрямках.

Савчук Настя, 8В клас

АРХІТЕКТУРА — ЦЕ МУЗИКА В ПРОСТОРИ

ВІДОМІ АДРЕСИ НА КАРТІ НАШОГО МІСТА

Будівлі також є частиною історії міста. Як сказав один відомий архітектор: «Сьогоднішні будівлі через декілька десятиріч стануть історичними пам'ятками, оскільки архітектурна мода також мінлива»

Офісний центр, вулиця Космонавтів, 30а

Торговельний комплекс S)Mall, проспект Юності, 18

Житловий комплекс Premier Tower, вулиця Космонавтів, 49

Магігранд, вулиця Келецька, 78

Сучасна будівля з бетону та скла. Нагадує велетня, який зупинився перепочити та замилювався краєвидами навколо. Завдяки великим вікнам, у приміщеннях багато світла. Має зручне розташування.

2010 рік

Архітектор Юрій Плясовиця, В.Ломачевський

S)Mall - нова торговельна візитівка міста. «Родзинка» комплексу - легкий, наче повітря фасад, що створює ілюзію руху разом з пішоходом, хоча він і складний у плані виконання. Проте будівельники на відмінно виконали завдання архітектора.

2021 рік,

Архітектор Віталій Плясовиця

Серед новобудов Вінниччини житловий комплекс Premier Tower вигідно вирізняється архітектурою. Висота стелі у 3 метри, велика кількість вікон у квартирах додають природнього освітлення та візуально збільшують площу. А ландшафтний дизайн прибудинкової території доповнює неповторний архітектурний вигляд елітної новобудови у Вінниці.

2021 рік

Магігранд - торговельний комплекс, який став невід'ємною частиною міста. Оригінальний дизайн центру, унікальна архітектура, завдяки якій не потрібно блукати коридорами в пошуках потрібної речі, навігація комплексу проста й зрозуміла

2007 рік,

Архітектор Віталій Плясовиця

Вінниця почала активно розвиватися тільки на зламі 19-20 століття – тоді панував стиль модерн в архітектурі. Як правило, більшість будинків саме в цьому стилі. Вінниця – це дитя модерну в архітектурі.

Модерн (від фр. moderne — новітній, сучасний) - стиль у мистецтві кінця XIX — початку XX століття, переважно в архітектурі, образотворчому й декоративно-ужитковому мистецтві. Характерні риси стилю модерн в архітектурі: плавність, пластичність, декоративність. В архітектурі модерну широко використовували як дерево так і звичайну та глазуровану цеглу, бетон, металеві конструкції, скло, їх комбінації.

Кононюк Настя, 6-Г клас; гурток «Пізнаємо рідний край»

Нові книги та листи до святого Миколая

Мрії збуваються!

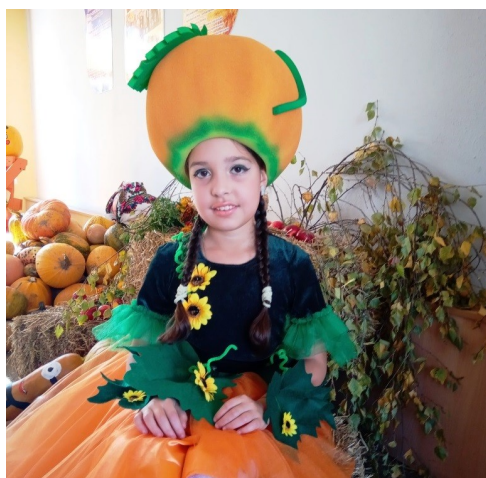
Уже стало традицією на зимові новорічні свята завдяки турботам батьків шкільна бібліотека поповнюється новими сучасними книжками. Спочатку учні з 3 по 11 клас пишуть листа святому Миколаю, у якому розповідають про книжки, які вони за цілий рік прочитали й обов'язково вказують книжку яку б вони хотіли прочитати у наступному році. Ті хто не читав книжок, щоби не отримати на горіхи, вписують жанр літератури який їм дуже подобається, і вони обіцяють, що у наступному році, цю книжку прочитають. Помічник святого Миколая, шкільний бібліотекар, ретельно вивчає запити й організовує замовлення нової літератури для своїх читачів.

Мрії збуваються! Проведіть зимові канікули з книгою.

Завітайте до шкільної бібліотеки за новою книжкою!

Ковальчук Олена, 10А клас

ХОДИВ ГАРБУЗ ПО ГОРОДУ І ЗАВІТАВ У 33 ШКОЛУ

Гарбузова господиня
Андрущенко Ліза, 4Б клас

Недарма цей диво-овоч полюбили казкарі. Пам'ятаєте карету, в якій Шарль Перро відправив Попелюшку на бал або кума - Гарбуза з овочевої казки Джанні Родарі? Втім, у наш час, гарбуз асоціюється не з казкою, а зі смачною й здоровою їжею. Ви гадаєте, з гарбуза готують тільки кашу? Насправді з цього справжнісінького жовтогарячого скарбу можна зробити безліч смачних страв: супи-пюре, чудову печеню, хліб та навіть тістечка!

А 1Б клас нашого закладу на Тиждень початкової школи порадував усіх чудовими кексами, рудими мов осінні листя, пухкими, наче хмаринки. Тільки подивіться, які вони сонячні.

Кекси з гарбузом здатні осяяти похмурий день та підняти настрій. Спечіть гарбузові кекси - і на кухні й у хаті стане тепліше та затишніше:

Інгредієнти на 15 кексів: 200 г гарбуза; 3 яйця; 125 г цукру; 100 мл рафінованої олії (0,5 склянки); 200 г борошна (1,5 склянки); 2 столові ложки манної крупи; 10 г розпушувачу (1 столова ложка); ¼ чайної ложки солі; по дрібці кориці, ваніліну, імбиру, куркуми, жменя родзинок.

Гарбуз обирайте найяскравіший, насиченого помаранчевого кольору – він найсолодший! Якщо гарбуз жовтий - цукру знадобиться більше - від 150 до 200 г. Набір спецій можна змінювати за вашим смаком. Склянка - 200 мл.

Інструкція:

Чистимо гарбуз та ріжемо кубиками 1,5x1,5 чи 2x2 см. Викладаємо у каструльку, на дно якої налито трохи води - на 1-2 см, тушкуємо під кришкою на середньому вогні до м'якості. Пильнуйте, щоб вода не випарувалася. Як треба, підлийте ще. Коли гарбуз буде готовий, зливаємо решту води, даємо охолонути та робимо пюре за допомогою блендера.

Родзинки залемо гарячою кип'яченою водою. Готуємо тісто. Спочатку збиваємо яйця із цукром до пінки, десь 1,5-2 хвилини. Просію-

ємо до збитої маси борошно разом із розпушувачем, додаємо прянощі, сіль та манку. Перемішуємо. До гарбузового пюре вливаємо олію та гарно перемішуємо чи збиваємо вінчиком. Додаємо пюре до тіста та знов перемішуємо. Відціджуємо родзинки від води, обкачуємо в борошні та додаємо до тіста.

Перемішуємо та розкладаємо тісто по формочках, ставимо до духовки, розігрітої до 180-190С. Випікаємо кекси з гарбузом 35-45 хвилин - до золотисто-рудого кольору, високих вершечків та сухої шпачки. Смачного!

Батьківський комітет 1Б класу

Редколегія газети «33 Формат»	
Головний редактор	Заєць Л.Є., Лук'янченко Т.Ю.
Літературний редактор:	Матола А., Сполітак А.
Редколегія:	Савчук Н., Ковальчук О.
Фотокориспонденти:	Ковальчук О.
Дизайн:	Заєць Л.Є., Лук'янченко Т.Ю., Гончарук М.
Комп'ютерна верстка:	Гончарук М.
Адреса редакції:	м.Вінниця, вул.Порика, 20
Електронна пошта:	33biblio@gmail.com